

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, JUSTÍCIA I RELACIONS AMB LES CORTS

8366 *Reial decret 315/2026, de 15 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 188/2025, d'11 de març, pel qual es regulen les subvencions i les ajudes en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global.*

I

La Llei 1/2023, de 20 de febrer, de cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global, estableix la regulació del règim jurídic de la política espanyola de cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global. Entre altres aspectes, la Llei estableix que les subvencions i les ajudes de cooperació internacional per al desenvolupament s'han de regir per la seva normativa específica, aprovada reglamentàriament, la qual, a més d'assegurar l'eficàcia i la simplificació de tràmits, aborda l'adaptació necessària dels processos administratius de la cooperació en aquesta matèria a les seves especificitats i ha de tenir caràcter de normativa bàsica quan desplegui o complementi les normes d'aquesta naturalesa de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

La Llei 1/2023, de 20 de febrer, modifica, a més, la disposició addicional divuitena de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, per ampliar l'àmbit de les matèries subjectes potencialment a regulació específica en les subvencions i les ajudes que són un desplegament de la política exterior del Govern.

En resposta als manaments que conté la Llei 1/2023, de 20 de febrer, es va aprovar el Reial decret 188/2025, d'11 de març, pel qual es regulen les subvencions i les ajudes en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global. Aquesta norma neix amb una clara vocació de simplificació i reducció de les càrregues administratives, així com de millora de la comprensió de la normativa de subvencions en matèria de cooperació per al desenvolupament sostenible. Així mateix, la consideració de normativa bàsica i l'extensió de l'àmbit d'aplicació a les diferents administracions públiques, que recullen les disposicions final segona i tercera del Reial decret esmentat, cerquen l'harmonització dels procediments de subvencions que es portin a terme en matèria de cooperació per afavorir la seguretat jurídica.

Entre altres aspectes, el Reial decret 188/2025, d'11 de març, establí, a l'article 26:

«1. Són subvencionables totes les despeses relacionades directament amb l'objecte de la subvenció o l'ajuda, quan es portin a terme en el termini d'execució que estableix la resolució de concessió, sense perjudici del que disposa aquest apartat per a les despeses que s'efectuïn amb anterioritat o posterioritat al període d'execució i sense que en cap cas el seu cost sigui superior al valor del mercat.

Els crèdits que financin les actuacions de cooperació per al desenvolupament sostenible destinats a ser percebuts pels beneficiaris d'aquest Reial decret, tenint en compte que per la naturalesa de les ajudes no poden comportar l'obtenció de beneficis materials per ells o l'adquisició d'inversions de la seva titularitat, es consideren, en termes pressupostaris, despesa corrent i es financen amb transferències corrents.

[...]

Malgrat el curt període de vigència de la norma, s'han plantejat alguns dubtes interpretatius respecte del compliment de la normativa pressupostària en matèria de classificació de la despesa i, més concretament, pel que fa a la possibilitat de fer

despeses d'inversió en l'àmbit de les subvencions de concessió directa, en què en alguns casos es produeix l'adquisició d'inversions de titularitat del beneficiari. La modificació que ara se'n planteja persegueix dissipar qualsevol dubte en aquest respecte i limitar explícitament la regulació del segon paràgraf de l'article 26.1 a les subvencions del títol III, és a dir, a les subvencions de concurrència competitiva, en les quals es justifica l'existència d'algunes especialitats derivades de les característiques específiques de la cooperació per al desenvolupament sostenible.

La nova redacció recull, així mateix, una referència a l'article 91.2 del Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, que disposa la possibilitat que les bases reguladores o la resolució de concessió continguin previsions específiques sobre la possible compensació d'uns conceptes pressupostaris per d'altres i afegeix que «amb caràcter general, atenent les característiques especials de la cooperació per al desenvolupament sostenible i en el cas de necessitats sobrevingudes en l'execució apreciades degudament per l'òrgan concedent, pugui resultar adequada una justificació de despeses que varii la distribució pressupostària inicial no més d'un 25 %».

En definitiva, aquest tractament especial d'aquestes subvencions i ajudes respecte del règim general està justificat plenament, tenint en compte les seves característiques particulars, que són les següents: (1) el fet que el beneficiari de la subvenció no adquireix les inversions finals en què es pugui materialitzar l'acció de cooperació (de fet, així queda reflectit a l'article 52 del mateix Reial decret 188/2025, d'11 de març, que regula la vinculació i la transferència final dels béns adquirits) i (2) el fet que són subvencions i ajudes que atorguen una gran multitud d'administracions i actors, les quals la Llei 1/2023, de 20 de febrer, defineix com un «sistema», en benefici d'actors igualment diversos, però moltes vegades coincidents, i que, de fet, de manera força freqüent aquestes ajudes financen diferents activitats o components dels mateixos projectes de manera concurrent.

Aconseguir més homogeneïtat en la gestió d'aquesta mena d'ajudes té un interès especial en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible, atès que l'execució d'aquestes subvencions en tercers països basa la seva eficàcia en l'aplicació de principis com el d'harmonització, segons el qual és necessari coordinar les accions de diferents actors per augmentar l'eficiència i l'impacte de l'ajuda al desenvolupament, cosa que permet alinear les polítiques i els recursos al voltant d'objectius comuns i de les estratègies dels mateixos països receptors, tal com recull la Declaració de París sobre eficàcia de l'ajuda (2005).

Així, la modificació proposada pretén dissipar qualsevol dubte pel que fa a l'aplicació del paràgraf segon de l'article 26.1 del Reial decret, que s'ha d'aplicar exclusivament a les subvencions del títol III, en què concorren les circumstàncies anteriors amb més claredat, així com precisar clarament en què consisteix l'especialitat que recull el Reial decret 188/2025, d'11 de març, respecte de la normativa pressupostària general en matèria de classificació de la despesa.

II

Aquest Reial decret compleix els principis de bona regulació a què es refereix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. D'aquesta manera, compleix els principis de necessitat i eficàcia, mitjançant la millora de la definició dels conceptes reguladors de les subvencions i les ajudes en el marc de la cooperació per al desenvolupament sostenible, cosa que garanteix una comprensió harmonitzada del precepte. Així mateix, compleix el principi de seguretat jurídica, amb l'aprovació d'un marc normatiu millorat, coherent amb l'ordenament jurídic i estable, mitjançant el qual es garanteixen la màxima claredat i certesa, tant en l'àmbit nacional com de la Unió Europea, que adapta la regulació de les subvencions i les ajudes en matèria de cooperació per al desenvolupament sostenible a

les especificitats dels contextos de cooperació i millora la comprensió de la norma, cosa que n'afavoreix una aplicació més homogènia.

A més, en el procés d'elaboració de la norma s'ha respectat el principi de transparència, atès que s'ha sotmès als tràmits de consulta pública prèvia i d'audiència i informació públiques que preveu l'article 26, incisos 2 i 6, de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, per possibilitar que els seus destinataris potencials hi tinguin una participació activa.

És conforme, a més, al principi de proporcionalitat, en la mesura en què conté la regulació imprescindible per garantir el desplegament normatiu correcte de la Llei 1/2023, de 20 de febrer, després d'haver comprovat que no hi ha altres opcions normatives que permetin fer l'aclariment que es fa mitjançant l'aprovació d'aquest Reial decret.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquesta norma s'elabora sota la premissa de reducció de les càrregues administratives, tant per a les administracions públiques com per a l'administrat, i no suposa la imposició de noves obligacions o càrregues administratives, sinó que elimina, en la mesura del possible, la burocràcia excessiva i planteja alternatives que permetin racionalitzar, mitjançant la seva aplicació, la gestió dels recursos públics.

III

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució espanyola, que estableix la competència de l'Estat en matèria de relacions internacionals. Així mateix, el contingut d'aquest Reial decret es fonamenta en la competència de l'Estat de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, que estableix la competència exclusiva de l'Estat per regular les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, cosa que inclou el règim de subvencions i les ajudes en matèria de cooperació per al desenvolupament sostenible, amb l'objecte de dotar de més eficàcia les actuacions de cooperació per al desenvolupament sostenible.

En virtut d'això, a proposta conjunta del ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 14 d'abril de 2026,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 188/2025, d'11 de març, pel qual es regulen les subvencions i les ajudes en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global.*

L'apartat 1 de l'article 26 del Reial decret 188/2025, d'11 de març, pel qual es regulen les subvencions i les ajudes en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global, queda redactat en els termes següents:

«1. Són subvencionables totes les despeses relacionades directament amb l'objecte de la subvenció o l'ajuda, quan es portin a terme en el termini d'execució que estableix la resolució de concessió, sense perjudici del que disposa aquest apartat per a les despeses que s'efectuïn amb anterioritat o posterioritat al període d'execució i sense que en cap cas el seu cost sigui superior al valor del mercat.

Els crèdits que financin les actuacions de cooperació per al desenvolupament sostenible en les subvencions del títol III destinats a ser percebuts pels beneficiaris d'aquest Reial decret han de seguir la normativa pressupostària en matèria de classificació de la despesa, sense perjudici del que estableix l'article 91.2 del Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, i que, amb caràcter general, atenent les característiques especials de la cooperació per al desenvolupament sostenible i en el cas de necessitats sobrevingudes en l'execució apreciades degudament per

l'òrgan concedent, pugui ser adequada una justificació de les despeses que variï la distribució pressupostària no més d'un 25 %.

Així mateix, es consideren subvencionables les despeses en què s'incorri amb anterioritat al període d'execució, com ara despeses d'identificació i de formulació, sempre que siguin previstes expressament a les bases reguladores de la subvenció o a la convocatòria, amb els límits i els requisits que s'hi estableixen.

També són subvencionables les despeses que amb un caràcter excepcional es facin amb posterioritat al període d'execució, corresponents exclusivament a les activitats de justificació o tancament que estiguin indicades expressament a les bases reguladores de la subvenció o a la convocatòria, la qual cosa inclou els costos indirectes i de personal en seu i els costos d'avaluació o d'auditoria.

En les subvencions i les ajudes concedides per al finançament d'intervencions d'acció humanitària, donada la naturalesa de les actuacions que en són objecte, també són finançables les existències prèviament adquirides i emmagatzemades per l'entitat subvencionada, posades a disposició de l'activitat, sempre que compleixin els criteris de qualitat exigits per l'òrgan competent en l'acte de concessió de la subvenció o l'ajuda. Les despeses de personal de les estructures internacionals de les entitats beneficiàries es poden imputar en aquests supòsits, sempre que s'autoritzi expressament. Les condicions d'elegibilitat d'aquestes despeses subvencionables i la seva justificació han d'estar determinades a les bases reguladores de la subvenció o l'ajuda.

A més, tenen la consideració de despesa subvencionable les indemnitzacions per finalització de contracte del personal contractat en el marc de les intervencions subvencionades, sempre que la indemnització o la liquidació es correspongui amb la quantia establerta legalment o al contracte i es tracti d'intervencions de continuïtat, i no són subvencionables els costos d'indemnització a personal estructural de l'entitat, independentment de la seva adscripció temporal a un projecte o una intervenció.

Els impostos són subvencionables quan no siguin recuperables. En el cas dels impostos indirectes, es consideren subvencionables quan, tot i ser susceptibles de recuperació o compensació, s'hagi previst expressament a les bases reguladores davant la impossibilitat de recuperació durant el període d'execució i justificació de la intervenció. En cap cas es consideren despeses subvencionables els impostos personals sobre la renda.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori.*

La redacció que fa aquest Reial decret de l'apartat primer de l'article 26 és aplicable a tots els procediments iniciats a partir de l'entrada en vigor del Reial decret 188/2025, d'11 de març, pel qual es regulen les subvencions i les ajudes en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global.

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

Es faculta la persona titular del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions necessàries en desplegament d'aquest Reial decret. Així mateix, els òrgans superiors i directius dependents d'aquest departament ministerial poden dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les resolucions que siguin necessàries per garantir l'aplicació correcta d'aquesta norma.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

15 d'abril de 2026.

FELIPE R.

El ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts,
FÉLIX BOLAÑOS GARCÍA